

Vorbij woorden en klanken

Osho: Het Boek der Geheimen – techniek 37. Vorbij woorden en klanken.

De eerste klanktechniek: *Devi, stel je de Sanskriet letters in deze met honing gevulde focussen van bewustzijn allereerst voor als letters, dan meer subtiel als klanken, en dan als gevoel, het meest subtiel. Wees dan vrij door ze los te laten.*

Woorden zijn klanken. Gedachten zijn woorden in opeenvolging, volgens een bepaald patroon. Klank is fundamenteel en daarmee worden woorden gecreëerd en met woorden gedachten en daarmee religie en filosofie, van alles.

Deze techniek gebruikt een omgekeerd proces. Want we leven in filosofie. Iemand is Hindoe, Mohammedaan of Christen en die zijn heel belangrijk geworden. Iemand noemt Rama of Christus een leugen en dan kan de ander gaan vechten en hij kan diegene doden. Het woord is zo belangrijk geworden, wat onzin is, maar dit is geschiedenis. We leven in filosofieën, denksystemen, die gedachten logisch rangschikken, in een patroon. En gedachten zijn woorden in een systeem van betekenis. En woorden zijn klanken die dit of dat betekenen en klanken zijn fundamenteel, de basisstructuur van de mind en filosofieën de piek.

Een klank is enkel een klank, de betekenis is er door ons aan gegeven, we creëren een denksysteem en dan met een filosofie er omheen. Geen enkel woord heeft van zichzelf betekenis, het is eenvoudig een klank.

De soetra zegt in omgekeerde volgorde te gaan, naar de klanken en dan, nog meer fundamenteel, is er een gevoel ergens verborgen. De mens gebruikt woorden, maar dieren, vogels gebruiken klanken met gevoel en zonder taalkundige betekenis. Een vogel zingt met een gevoelsbetekenis, een roep naar de partner, de geliefde, de moeder, het kind.

Boven klanken zitten woorden, gedachten, filosofieën, eronder zijn het gevoelens, en tenzij je hieronder kunt komen, kun je niet onder de mind komen. De hele wereld is vol van klanken, alleen de mensenwereld vol van woorden. Zelfs een kind die geen taal kan gebruiken, gebruikt klanken. Alle taal is in feite ontwikkeld door bijzondere klanken die waar ook ter wereld elk kind gebruikt. Bijvoorbeeld, in elke taal, is het woord 'moeder,' op een manier verbonden met 'ma,' kan zijn 'mater,' kan zijn 'Mutter' of 'mata.' Het kind kan 'ma,' de eerste klank, aller gemakkelijkst uiten. Alles is a.h.w. gebaseerd op 'ma,' overal ter wereld, want het is de gemakkelijkste klank om te uiten. En de moeder is de eerste persoon van betekenis en van die woorden zijn alle andere woorden afgeleid. Als het kind voor het eerst 'ma' uit, is er een gevoel, geen taalkundige betekenis, en fundamenteeler dan klank.

Voel eerst, binnen in je bewustzijn, *deze met honing gevulde focussen van bewustzijn* gevuld met letters: A, B, C, D ... en sluit dan je ogen en zie je bewustzijn vanbinnen gevuld worden met woorden. Denk aan bewustzijn als een schoolbord. Visualiseer eerst de letters dan de woorden. Kijk naar A als je het opschrijft met bewustzijn, vergeet het dan en herinner je de klank. Begin met visualisatie, want ogen zijn overheersend, meer dan oren, ze helpen ons te overleven, meer dan wat ook, en ons bewustzijn ligt voor 90% in de ogen.

Kijk naar de letters, begin met de ogen, vergeet die dan geleidelijk en ga naar de oren, en letters zijn meer verbonden met oren, want het zijn geluiden. Eerst het inbeelden als letters, ze dan zien, en hoor ze dan *meer subtiel als klanken, en dan als gevoel, het meest subtiel.*

Wanneer je A zegt, een geluid toepast, een geluid ziet, welk type gevoel komt dan op, wat gebeurt er vanbinnen? Als ik A zeg, zie je het allereerst in je mind, maar visualiseer het niet, hoor enkel het geluid en zoek dan uit wat er in je gevoelscentrum gebeurt.

Shiva zegt, ga van letters naar klanken, onthul ze en onthul dan gevoelens, door de klanken heen. De mens is nu, zegt men, zeer ongevoelig geworden, het meest ongevoelige dier op aarde.

Allereerst komen er klanken, die dan met gevoelens, waarmee ieder kind leeft, worden gevuld, dan woorden, vervolgens gedachten en dan systemen, religies, filosofieën, steeds verder verwijderd van het gevoelscentrum. De soetra zegt, kom terug naar de staat van gevoel, maar je bent bang dat het je in chaos leidt en het is niet de mind, het redeneren waar je niet bang voor bent, want die controle heb je, met het hoofd. En bedenk, dat enkel in de diepste laag van je gevoelens je ze kunt achterlaten. Eerst moet je filosofieën loslaten, dan gedachten, dan woorden, dan letters, dan klanken en dan gevoelens. Je kunt enkel de trede waarop je staat loslaten. Je staat op de trede van de filosofie, het verst weg. Daarom dring ik er zo op aan dat tenzij je godsdienst loslaat, je niet religieus kunt zijn.

Stel je letters voor – A, B, C, D – verleg dan je aandacht naar de klank van het hart. Je gaat diep, het oppervlak ligt achter je, je zinkt diep – voel dan welk gevoel in je opkomt door een speciale klank. In India kon worden ontdekt welke klanken verbonden zijn met speciale gevoelens. Als je een bepaalde klank in je creëert, ontstaat dat gevoel. Elke klank kun je toepassen en dan ontstaat het ermee verbonden gevoel. Er zijn klanken die je een gevoel van vrede en stilte geven, en ook van woede. Als je afstapt van klanken, word je gewaar. Elke klank heeft een tegenhanger in gevoel, precies erachter verborgen. Ga naar het gevoel en vergeet de klank.

Speciaal in Zen kreeg de zoeker een bepaalde mantra en de meester kon aan zijn gezicht zien of hij het juist deed of niet want een speciaal gevoel verschijnt dan op zijn gezicht. Het gezicht drukt het gevoel uit, niet de klank. En hoe dieper je gaat hoe flexibeler je gezicht wordt, hoe vloeibaarder, en het toont onmiddellijk wat er van binnen gebeurt. Dit gezicht dat je nu hebt, valt dan weg want het is een masker, niet een gezicht. Als je naar binnen gaat, vallen maskers weg, ze zijn niet nodig voor anderen. Zenmeesters stonden erop dat je eerst je originele gezicht moest verkrijgen, want dan wordt alles gemakkelijk en de meester kon eenvoudig weten wat er gebeurt. Verlichting werd dus nooit gerapporteerd, want de meester wist het eenvoudig en geen discipel mocht het de meester vertellen. Het was niet nodig, het gezicht, de ogen, de speciale beweging, het lopen laten het zien.

Wanneer je van klanken naar gevoelens gaat, kom je in een hele, hele extatische wereld, weg van de mind. Gevoelens zijn existentieel, je kunt ze niet zien of horen, eenvoudig voelen. Op dit punt kun je de sprong nemen, de laatste stap, vanuit je gevoelens in jezelf. Dat ben jij, als je wezen, niet als je mind, maar als het heden, hier en nu, niet als het verzamelde verleden. Je gaat van de mind naar het wezen en de brug zijn de gevoelens, maar dan moet je vele dingen loslaten – woorden, klanken, de hele misleiding van de mind. *Wees dan vrij door ze los te laten.* Zijn is vrijheid; mind is gebondenheid.

Verlaat de wereld niet... dat kun je niet. Is de mind er dan schep je een andere wereld. Mind is de wereld en je kunt hem enkel loslaten als je naar binnen gaat van woorden naar gevoelens en naar zijn, weg van de wereld. Zonder mind kan de hel niet bij je binnenkomen.

Probeer het niet rechtstreeks met gevoelens, dat lukt niet, probeer het eerst met woorden, maar laat dan gedachten en filosofieën los, anders lukt het ook niet. Woorden zijn eenheden, geef je er betekenis aan dan kun je ze niet loslaten. Taal is een menselijke creatie, nuttig, noodzakelijk en de betekenis van klanken is onze eigen creatie. Zegt iemand iets in strijd met de Koran of de Veda's, hoe voel je je dan? Kun je lachen of wordt iets in je vastgegrepen? Iemand zegt iets minachtends over Krishna of Rama of Christus. Kun je dan lachen, door de woorden heen kijken? Zie dat woorden gewoon woorden zijn – geluiden met overeengekomen betekenissen en anders niet. Kom allereerst los van woorden, dan kun je begrijpen dat het enkel geluiden zijn. Net zoals in de militaire wereld waar ze nummers gebruiken. Een soldaat met nummer 101 tegen wie iets geringschattends wordt gezegd, voelt zich beledigd en gaat vechten. Hij heeft zich ermee geïdentificeerd. Je naam is ook maar een index nummer, een etiket, maar voor jou is dat niet zo, het zit diep, je naam is de kern van je ego geworden.

Kijk naar woorden – naar hun futiliteit, betekenisloosheid en raak niet gehecht aan enig woord. Alleen dan kun je deze techniek doen.